

For skarpt lønnskille i medlemsmassen

Helén Ingrid Andreassen
psykolog

Det skarpe lønns skillet mellom to grupper i medlemsmassen, gir inntrykk av at Psykologforeningen ikke anerkjenner hvordan yngre psykologer står skulder ved skulder med spesialistene.

Etter at Yngre psykologers utvalg skrev en kronikk med oppfordring om å prioritere ikke-spesialistene har det blitt debatt om lønns- og arbeidslivspolitikken til Norsk psykologforening. Begge kandidatene til visepresidentvervet og avtroppende visepresident Rune Frøyland har svart på våre utfordringer. Det er godt å se, og for meg har det vært et selvstendig poeng å sette i gang debatt.

Det er ikke særlig overraskende at alle tre som har svart på YPU sitt innlegg, argumenterer for dagens lønns politikk (i noe ulik grad). YPU har ikke bedt om en drastisk omlegging av foreningens politikk, men ber om at ikke-spesialistene prioriteres i noen oppgjør. Den svært tydelige tilbakemeldingen fra en betydelig del av medlemsmassen bør være et varsko for foreningens tillitsvalgte. Vi trenger at flere involveres i foreningens politikkutforming og YPU sin undersøkelse bør få konsekvenser for Psykologforeningens virke.

Les alle innleggene i lønnsdebatten her.

Forankring

Det er viktig at lønns- og arbeidslivspolitikken er godt forankret i hele organisasjonen, ikke kun i Lønns- og arbeidsmarkedsutvalget (LAU). Jeg tiltrer selv LAU på vegne av YPU og setter stor pris på diskusjonene her. Samtidig bør hele medlemsmassen i større grad få mulighet til å diskutere arbeidslivspolitikken til fagforeningen sin. Det får vi til gjennom åpen debatt og demokratisk forankring av politikk.

Det å diskutere lønns politikk på lederkonferanse, tariffkonferanse og på kurs for tillitsvalgte er ikke det samme som å legge opp til meningsbrytning. Vi må strekke oss for å lytte til alle medlemmer, også de som er nye eller ikke tidligere har vært aktive i Psykologforeningen.

Det er helt åpenbart at psykologer som er nye i arbeidslivet, ikke kan forventes på egenhånd å være ansvarlig for å løfte medlemsmassens kollektive lønn

Det handler om å styrke foreningens demokratiske strukturer. Det er forskjell på å orientere på kurs, kontra å debattere lønns- og arbeidslivspolitikken i demokratiske organer som sentralstyret og på landsmøtet.

Det pekes på at lønnsforhandlingene i stor grad skjer lokalt, og at ikke-spesialistene har påvirkning også her. Det er selvfølgelig noe jeg og YPU er klar over. Samtidig veier Psykologforeningens anbefalinger og veiledning tungt for de tillitsvalgte. Og den innebærer at spesialistene skal prioriteres, hver gang. Det er helt åpenbart at psykologer som er nye i arbeidslivet, ikke kan forventes på egenhånd å være ansvarlig for å løfte medlemsmassens kollektive lønn. I en fagforening skal man ha hverandres rygg, og de yngre psykologene står alene når de ansettes i sine første jobber.

Sårbar livssituasjon

Det at yngre psykologer er i en sårbar livssituasjon, er det ingen av innleggene som svarer på. Det er klart at det lønner seg i et livsløpsperspektiv å ha høy spesialistlønn. Men med et så skarpt skille mellom to grupper i medlemsmassen, fremstår det som at foreningen ikke anerkjenner hvordan yngre psykologer står skulder ved skulder med spesialistene i mange av de samme belastningene, men uten tilstrekkelig kompensasjon. Det tar i snitt 8,4 år å bli spesialist, enda lengre for kvinner. Det er lang tid, samtidig som ikke-spesialistene betaler den samme kontingenten og jobber under de samme tøffe arbeidsvilkårene som spesialistene. Det i så liten grad å kompenseres i begynnelsen av karrieren, er demotiverende for mange. Det er viktig at Psykologforeningen viser at dette også er vår fagforening. Da holder det ikke at en selv er ansvarlig for å forhandle opp egen lønn fra karrierens dårligste forhandlingsposisjon.

Jeg legger merke til at hovedvekten av svarene jeg har fått, omhandler lønn. I YPU sitt opprinnelige innlegg pekes det også på tøffe arbeidsvilkår som en stor problemstilling for ikke-spesialister. Midlertidige stillinger, eksempelvis. Jeg ser gjerne en fagforening som også tar tak i dette. Det vil også gjøre noe med viljen og muligheten til å forhandle.

Nå gleder jeg meg til landsmøtet og håper på ytterligere debatt om foreningens politikk og virke. Godt landsmøte!